

Abstrakt

Tato magisterská práce je výsledkem snahy o analýzu Witenagemotu, anglosaského zemského shromáždění, a to především jeho ústavních funkcí a vztahu k anglickému panovníkovi v průběhu své existence od 7. do 11. století.

Na začátku se práce zabývá etymologií a vymezením termínu Witenagemot, kterým je shromáždění označováno nejen v dobových pramenech, ale také v anglické historiografii. Dále kritickým zhodnocením dobových pramenů a dostupné anglické odborné literatury rozebírá v příslušných kapitolách původ, vývoj, organizaci a základní funkce anglosaského zemského shromáždění v anglickém království. V těchto kapitolách je kladen důraz zejména na vydávání anglosaských listin, privilegií a patronátů, na udělování prelatur a jmenování do šlechtických stavů a úřadů, na výkon spravedlnosti a na tvorbu anglosaských zákoníků jako významného pramene anglosaského práva.

Práce se dále zabývá právem shromáždění volit panovníka a jeho významem pro utváření anglosaského práva ve vztahu k panovníkovi v rámci anglického ústavního vývoje na sklonku a po zániku samotného shromáždění v druhé polovině 11. století. Pozornost je zde věnována především ke způsobu, jakým právo volit panovníka bylo využito k trvalé změně anglosaského práva a postavení anglického krále v kritických chvílích anglického státu v průběhu 11. století.

V závěru se pak pod tíhou dobových událostí a sledováním určité linky ústavního vývoje, především za vlády posledních anglosaských panovníků Æthelreda II., Knuta I. Velikého a Edwarda III. Vyznavače snaží obhájit stanovisko, které označuje Witenagemot za zakladatele anglické ústavní tradice, která ovlivnila pozdější politický vývoj směřující k vyhotovení Magny charty a vzniku prvního anglického parlamentu Šimona z Monfortu na základě Oxfordských a Westminsterských klauzulí roku 1258.